

Det er i hvert fald et af de områder, hvor man sådan, når man tænker på, hvad der ellers har været af EU-it-projekter og for den sags skyld også danske stats-it-projekter, og hvad det er endt i, kunne synes, at det måske godt kunne være rart at få det synspunkt kvalificeret lidt yderligere i den videre debat, så vi om ikke andet har noget at hænge vores synspunkter op på, hvis der skulle vise sig at være foretaget nogle fejlurderinger her:

Så det er det første, jeg vil sige: Vi har altså brug for at komme lidt tættere på, hvad man i grunden ved om, hvad det her vil kunne komme til at koste, og hvilke administrative besværligheder der vil blive, også fordi man kan se, hvis man læser høringssvarene fra nogle af dem, som skal leve med det her, at de måske har lidt sværere ved at få øje på de store gevinster og noget nemmere ved at få øje på de administrative og økonomiske vanskeligheder. Det kan selvfølgelig godt skyldes, at folk ude i institutionerne generelt set er konservative og imod alt for mange forandringer, men det kunne jo også være, fordi de godt ved, hvem der kommer til at betale for de her administrative vanskeligheder og økonomiske konsekvenser, hvis der ikke tages hånd om det på et tidligt tidspunkt.

Så er der spørgsmålet om offentlighedens adgang, hvor jeg – vistnok lidt i forlængelse af den socialdemokratiske ordførers indlæg – vil sige, at vi synes, at i stedet for at have den tilgang, der handler om, at man beskriver, hvordan man da heldigvis har en lovgivning, der kan begrænse offentlighedens adgang, så skulle man måske hellere tage det udgangspunkt, at man skal have så stor offentlig adgang, som direktivet og saglige hensyn og – også af hensyn til PET – det sikkerhedsmæssige og rigets tilstand gør det muligt. Det kan godt være, at det, der står i bemærkningerne, i virkeligheden skal forstås på den måde. Det må vi i hvert fald have afklaret i det videre arbejde i udvalget.

Det tredje element, jeg vil tage frem, er spørgsmålet om brugerbetaling. Også der er jeg jo lidt nervøs for, at det, der faktisk skulle være en ganske stor gevinst ved det her, nemlig at almindelige mennesker, borgere, ngo'er osv. kunne få adgang til information, som de i dag har meget svært ved at få adgang til, at der var en lige og fri adgang til dem, jo godt kunne modsvares, hvis man indførte brugerbetalingssystemer, som så ville gøre, at adgangen blev relativt dyr eller meget dyr. Og der synes jeg ikke, at teksten i bemærkningerne er særlig fyldestgø-

rende eller for den sags skyld beroligende. Så det vil vi også interessere os en lille smule for.

Jeg sagde, at jeg havde tre synspunkter, og det var selvfølgelig et forsøg på at få folk til at lytte lidt mere tålmodigt til mig, fordi de så ville tænke, at så holdt det snart op, men jeg har i virkeligheden også et fjerde punkt, og om det punkt kan man sige, at det har andre også været inde på. Det er spørgsmålet om bemyndigelser. Det er jo en traditionel tilbagevendende diskussion her i Folketinget, om det er godt at give ministre mange beføjelser. Skiftende regeringer og skiftende ministre synes næsten altid, at det nu er meget praktisk med en beføjelse hist og pist, og skiftende oppositionspartier er som regel kritiske over for det. Som et af de partier, som det meste af tiden har været enten opposition eller næsten opposition, har vi jo kunne opretholde et konsekvent standpunkt i den sag.

Jeg vil bare sige til ministeren, at hvis det skyldes, at man synes, at det er for besværligt for Folketinget at mødes oftere og diskutere nye love og lovændringer, og hvis det er det, man forsøger at undgå ved at lave bemyndigelser, er jeg sikker på, at vi nok skal finde tid til at mødes med ministeren og de øvrige ministre, når de har behov for at få ændret lovgivningen. Det føler vi os et eller andet sted mere trygge ved end ved at give alt for mange bemyndigelser til ministre, og jeg vil bare for god ordens skyld sige, at det synspunkt vil vi også opretholde, hvis der skulle komme ministre af en anden politisk farve engang i fremtiden – og det gør der jo nok.

Der skal nuværende ministre jo også tænke på, at så vender de tilbage til det gamle standpunkt, de havde frem til omkring 2001, og indimellem skal man jo prøve at overveje, om man ikke kunne danne en ny præcedens, en ny skole omkring det her, som vil gøre, at det bliver nemmere at være i opposition, når den tid kommer.

Kl. 13:34

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det ministeren.

Kl. 13:34

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for de mange indlæg. Inden jeg begynder på min tale kan jeg så sige til hr. Per Clausen, at det jo er helt rigtigt, at man i et demokrati en gang imellem skifter mellem at være i regering og i opposition, så det vil jeg da gerne indrømme allerede nu. Det tror jeg godt at vi kan blive enige om.

Man kan ellers spørge sig om, hvad der er årsagen til, at vi mødes og diskuterer Inspiredirek-